

Den gode hyrdes søndag, (4. søndag i påsketid, år B)

Kjære brødre og søstre,

Vi feirer fortsatt påske og dette er fjerde søndag i påsketiden. Fra Kristi oppstandelse hører vi om apostlenes vitnesbyrd. Som forrige søndag, hører vi også i dag den hellige Peters vitnesbyrd, men med mer intensitet i hvert ord. I dagens lesning sier han alt dette i en setning, «Om vi i dag skal stå til rette for å ha gjort vel mot en syk mann, og skal svare for hvordan han er blitt frisk – da skal dere alle vite, og hele Israels folk med, at dette er skjedd ved Jesu Kristi, Nasoreerens navn, han som dere korsfestet, og som Gud har oppvakt fra de døde». For å si dette, trenger man hjelp fra oven, og det ser vi i Peters liv.

Han er et eksempel for mange, fordi han representerer de fattige, en vanlige fisker uten utdannelse. Når vi hører på ham etter hans møte med Kristus, ser vi ham som en svært utdannet person fordi han snakker så klart at alle kunne forstå ham med en gang. Det-skjedde med hjelp av Den hellige ånd. Han var fisker som fisket fisk i sjøen, men nå fisker han mange sjeler på jorden med Guds ord. Han som fornektet Jesus, ga til slutt sitt liv for ham som en god hyrde. Peter sa at han ikke var verdig til å bli korsfestet på samme måte som hans mester, og derfor ønsket han å bli korsfestet, men med en liten forskjell, opp ned. Vi også har kjent vår mester i lang tid, men allikevel har også vi forlatt ham noen ganger. Men etter at vi mottok ham i nattverden, kan vi si liksom Peter? Det er ikke lett for oss å si dette. Derfor visste Jesus veldig godt til hvem han skulle gi himmelens nøkler! La den hellige Peter be for alle lederne i Kirken. Vanligvis sier man at da vi er ferdig med verdens liv, skal vi treffe den hellige Peter utenfor himmelens port. Vet du at vi står i køen til ham?

Alle vet at vi er mennesker, men mer enn dette husk at vi er Guds barn. Er det ikke en fantastisk følelse? I dag hører vi om hvem faktisk vi er. Mange forestiller seg at Gud er den som spiller sjakk med oss fra oven, men han er ikke en dirigent. Mange vet ikke at Gud er vår Far. Han ga oss fri vilje. Vår sjel savner Ham fordi sjelen er skapt i hans bilde, og det forstår vi fra dagens andre lesning, «Allerede nå er vi Guds barn, men hva vi skal bli, er ennå ikke åpenbart. Vi bare vet at den dag det blir åpenbart, skal vi bli ham lik, for da skal vi se ham som han er».

Hva Jesus sa, har han gjort. «Jeg er den gode hyrde. En god hyrde setter sitt liv inn for fårene». Det feiret vi som påskemysterium. Han viser oss den eneste veien til vår Far. Han sier, «Jeg kjenner mine, og mine kjenner meg». Han er den *Alfa* og *Omega*, uten Ham ble ingenting skapt sier evangelisten Johannes. Gud er allmektig, allvitende og allestedsværende. Hvordan kjenner vi Ham og hvor mye kjenner vi Ham? I hver messe sier presten, «Se Guds lam, som tar bort verdens synder, salige er de som kalt til lammets bord». Han er vår gode hyrde og Han er også Guds lam. Han er den som feirer ofringen og han er også ofringen som ble feiret. Han er alt for oss, og vi trenger ikke mer, derfor vår sjel savner Ham. Det er ikke lett i denne verden å bli en god hyrde og heller ikke å ha en god stemme som Jesus.

Prestevielse er ikke en jobb, men tjeneste. «Hvis presten er godmodig og smiler ofte, så sier de at han lurer. Hvis han er seriøs og gjennomtenkt, anser de ham for å være alltid misfornøyd og gretten. Hvis han er stygg, vil de si uten tvil: ingen ønsket å ha ham, og derfor ble han prest! Hvis han er fet, vil de oppsummere det ondsinnet: Å, det mangler ingenting for en slik mann! Hvis han er tynn og i det minste litt forsømt i klærne, er det nok å kalle ham skitten eller

uforsiktig om sitt utseende. Når han holder lange prekener, er han kjedelig og gjentar seg. Hvis han spår "normalt", så kan selvfølgelig ingenting av det forstås, fordi han snakker uten forpliktelse, eller bare ikke har talerens talent. Hvis en prest holder angrende ved skriftestolen til bekjennelsen for lenge, så er han snakkesalig, ofte nøye eller ikke kjenner reglene i dagens liv. Hvis han er for "raskt" i bekjennelsen, så sier de at han ikke kan lytte til sine angrende, han er utålmodig og han har rett og slett ikke noe kall. Hvis en prest begynner å feire messen punktlig, er det alltid travelt med klokken. Begynner han sent, så undervurderer han og kaster bort andres dyrebare tid». Ingen mennesker er perfekt. Presten faller ikke fra oven, men kommer fra en vanlig familie. La oss be for alle hyrder som tjener Jesus Kristus og som gir Ham til troende i sakramenter. Amen.

P. Anthony Erragudi SVD